

9. Deveti tožbeni razlog: mehanizem dodeljevanja žepkov iz Delegirane uredbe (EU) 2015/63 krši nadrejeno pravo

Dodeljevanje žepkov tveganja v skladu s Prilogo I, korak 2, Delegirane uredbe povzroča očitno nepošteno rezultate in zato krši načelo, da je treba upoštevati profil tveganja.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

Tožba, vložena 6. julija 2022 – Max Heinr. Sutor/EOR

(Zadeva T-423/22)

(2022/C 359/98)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Nemčija) (zastopniki: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft in H.-U. Klöppel, odvetniki)

Tožena stranka: Einheitlicher Abwicklungsausschuss (EOR)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Enotnega odbora za reševanje z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje za leto 2022 (SRB/ES/2022/18) razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko,
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 5(1)(e) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 (¹), ker tožena stranka iz izračuna bančne dajatve za leto 2022 ni izključila premoženja, ki ga tožeča stranka za stranke upravlja kot skrbnik. Člen 5(1)(e) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 se uporabi za tako premoženje strank, ki ne spada v stečajno maso, ker izpolnjuje pogoje iz nedvoumnega besedila te določbe.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti iz člena 70(2), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 806/2014 (²) v povezavi s členom 103(7) Direktive 2014/59/EU (³), ker je s sklepom samo zaradi netveganih obveznosti iz fiduciarnih razmerij, ki so prikazane v računovodskih izkazih tožeče stranke, določena za večkrat povečana bančna dajatev. Sklep ni za doseganje cilja, ki se želi doseči z bančno dajativjo, niti primeren niti potreben, s sklepom povzročena škoda pa ni sorazmerna s cilji, ki se želijo doseči.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja, ker se sklepom tožeča stranka brez objektivne utemeljitve obravnava drugače kot kreditne institucije, ki so v državah, katerih računovodski standardi ne zahtevajo izkaza obveznosti iz fiduciarnih razmerij, ali sestavljajo računovodske izkaze na podlagi IFRS (International Financial Reporting Standards), in drugače kot investicijska podjetja, ki nimajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti kreditnih institucij in upravljajo s premoženjem strank.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), ker je vključitev netveganih obveznosti iz fiduciarnih razmerij v osnovo za izračun pri tožeči stranki povzročila bistveno povečanje bančne dajatve za leto 2022.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 49 v povezavi s členom 54 PDEU, ker sklep tožečo stranko omejuje pri opravljanju njene gospodarske dejavnosti v državi članici, kjer ima glavni sedež, ker je ta omejitev nesorazmerna in ker se z njo tožečo stranko diskriminira glede na investicijska podjetja, ki imajo tudi dovoljenje za opravljanje dejavnosti kreditnih institucij.
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave iz člena 41(1) in (2)(a) Listine, ker je dala tožena stranka tožeči stranki v okviru postopka posvetovanja za preučitev osnutka sklepa in sporočitev pripomb na voljo rok samo 11 delovnih dni.
7. Sedmi tožbeni razlog: kršitev člena 41(1) in (2)(c) Listine in člena 296(2) PDEU, ker tožeča stranka na podlagi obrazložitve izpodbijanega sklepa ne more ustrezno preveriti višine njenega prispevka.
8. Osmi tožbeni razlog: kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva iz člena 47(1) Listine, ker tožeča stranka zaradi pomanjkljive obrazložitve ne more preveriti pravilnosti sklepa in ga ne more izpodbijati.
9. Deveti tožbeni razlog (podredno): ničnost osnove za izračun, kot izhaja iz člena 14(2), člena 3, točka 11, v povezavi s členom 5(1)(e) in členom 3, točka 2, Delegirane uredbe (EU) 2015/63, če jih je treba razlagati tako, da je treba pri izračunu bančne dajatve upoštevati tudi obveznosti iz fiduciarnih razmerij, ki jih imajo investicijska podjetja, ki imajo tudi dovoljenje za opravljanje dejavnosti kreditnih institucij, ker bi to povzročilo kršitev člena 103(7) Direktive 2014/59/EU in načela enakega obravnavanja, člena 16 Listine in člena 49 v povezavi s členom 54 PDEU.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

(²) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).

(³) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190).

Tožba, vložena 6. julija 2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki/EOR

(Zadeva T-431/22)

(2022/C 359/99)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsinki, Finska) (zastopnika: H. Berger in M. Weber, odvetnika)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— sklep EOR z dne 11. aprila 2022, dokument št. SRB/ES/2022/18, vključno s prilogami I, II in III, razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na predhodni prispevek tožeče stranke, in

— EOR naloži plačilo stroškov.